

Frier: Jeg vil blot sige til det ærede Medlem, der nu satte sig, at naar han ikke vilde godkende den Sammenligning, jeg har gjort, mellem Universitetet og Seminarierne for Gymnastikkens Vedkommende, fordi Seminarierne skulde uddanne Lærere og Universitetet ikke, saa var mit Udgangspunkt dette, at Universitetet netop er vort eneste Seminarium med Hensyn til Lærere for de højere Skoler, og mit Dnsste er derfor, at ogsaa Gymnastikundervisningen skulde være repræsenteret i den Forberedelse for vordende Lærere, som Universitetet præsterer.

C. Ravn: Jeg ved ikke, hvor de Lærere, der udgaa fra Universitetet, blive af som Gymnastiklærere. De gaa ud og blive Lærere i forskellige andre Fag, men jeg har endnu ikke set dem som Lærere ved Latin- og Realskoler befatte sig med Gymnastik.

Frier: Jeg indrømmer det ærede Medlem, at han har Ret i, at saaledes har Fortiden været, men mit Dnsste er, at Fremtiden maa blive en anden. Jeg ønsker at høre Gymnastikundervisningen, blandt andet ved, at det bliver det samme Lærerkorps, der underviser i de øvrige Fag, som ogsaa i Fremtiden kommer til at undervise i Gymnastik. Derfor vil jeg have denne knyttet til Universitetet.

Ordføreren (S. Holm): Det synes jo, som om dette Forslag om et Gymnastikhus er det, der sætter Sindene stærkest i Bevægelse paa dette Afsnit. Det er blevet angrebet fra forskellige Sider med mere eller mindre vægtige Argumenter. Det er blevet angrebet, dels fordi det var for meget, der forlangtes, og dels fordi det var for lidt. Jeg maa tilstaa, at af de Anser, der ere komne frem, forstaa jeg bedst dem, der kom fra det ærede Medlem fra Storeheddinge (S. Scavenius). Det ærede Medlem benægter jo ikke, at et saadant Gymnastikhus kan have sin store Betydning, at det kan have sin store Værdi, at den vordende Embedsstand i sin Ungdom faar en saadan gymnastisk Forberedelse, som her er Tale om. Men det ærede Medlem mente, forekommer det mig, at det Forslag, som her forelaa, let kunde træde hindrende i Vejen for de større Planer, han saa hen til. Det ærede Medlem sagde, at vi burde aspenve Gymnastikkommissionens Arbejde. Men denne Kommission's Arbejde gaar i to Retninger. Det gaar for det første ud paa at udarbejde et System for den Gymnastik, der skal anvendes her i Landet, og i den Henseende er, saa vidt jeg ved, dens Arbejde

allerede færdigt. Dens Haandbog i Gymnastik vil udkomme i den nærmeste Fremtid, saa Afgørelsen af Spørgsmaalet om, hvilken Gymnastik den vil anbefale, meget snart vil foreligge. Men dernæst har den, saa vidt jeg ved, andre og større Planer, deriblandt Planen om at faa oprettet et stort gymnastisk Central-Institut, og en saadan Plan tror jeg ogsaa, det ærede Medlem for Storeheddinge har stor Sympati for. Derfor forstaaer jeg, at han siger omtrent som saa: Hvis man nu vedtager dette Forslag, kan det hændes, at man i alt Fald for en Arrække vil nøjes med dette, og at man derfor ikke saa hurtig, som man ellers vilde kunne gøre det, vil naa til den store Plan om et saadant Central-Institut. Men jeg maa tilstaa, jeg finder det netop heldigt, om vi gaa denne Vej. Det, om vi faa Brug for et stort gymnastisk Central-Institut med flere Sale og mange Lærerkæfter, er et Fremtidsspørgsmaal, som det forekommer mig, det vilde være meget uheldigt, om vi gik til at løse i en nær Fremtid, før vi vare klare over, hvor megen Trang der var dertil. Og jeg tror, at saa vi det Gymnastikhus, som her er Tale om, med den Ordning, som dertil skal knyttes, ville vi i adskillige Aar have alt, hvad vi kunne trænge til paa dette Omraade, og saa ville vi kunne prøve os frem, uden at vi risikere at gaa hen og lave en stor Institution, som maatte slet ikke vil passe til vore Forhold. Men, som sagt, jeg kan forstaa, at det ærede Medlem siger som saa: Hellere slet ingen Ting nu, for saa vil Kravet om et stort Institut siden kunne melde sig med større Magt. Derimod forstaaer jeg ikke dem, der overhovedet ingen Ting ville give. De ærede Medlemmer fra Ringstøbing (S. C. Christensen) og Tisted (C. Ravn) erklærede jo, at Staten ikke kan have nogen Pligt til at tage sig af de voksne legemlige Uddannelse. Men jeg tror, at denne Betragtning ganske simpelt bundes i gammel Jorden, jeg tror, den bundes i den Jorden, at den legemlige Uddannelse spiller en ganske underordnet Rolle ved Siden af den aandelige. Det har været den almindelige Mening i tidligere Aar, og jeg tror, at de to ærede Medlemmer i saa Henseende ere bundne af Fortidens Tankegang. Men Forholdet er jo det, at Staten har anset det for sin Pligt at tage sig af de vordende Embedsmænds Uddannelse, og jeg kan da ikke se rettere, end at, gør den det, da er det naturligt, at den ogsaa anser det for sin Pligt at sørge for, at deres Uddannelse ikke bliver ensidig aandelig og boglig, men ogsaa sund i legemlig Henseende. Jeg har i min Tid hørt mang-